

„Kde jsou ti skvělí lidé ze starých časů?
Kde jinde by byli než v nás?
Nejsou zapomenuti, nejsou ztraceni,
pouze jsme je skryli pod odpadky,
strachem a nejistotou.“

Jorge Angel Livraga

JAZYK HUDBY

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

**SYMBOLISMUS
MUŠLE**

n@ - BULLETIN

Filozofie pro život - č. 119 - 25. říjen 2019

Filozofie, kterou v Nové Akropolis navrhujeme, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka

Redakce a grafická úprava:

Eva Bímová

Mgr. Ivana Hurytová,

Martina Flaitingrová,

Mgr. Aleš Gabriel

Vydává Nová Akropolis z. s.

Varšavská 19, 120 00 Praha 2

Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz

Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.

Všechna práva vyhrazena. Tento bulletin nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukováno v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

nedávno jsem narazila na působivý příběh, který se odehrál před několika desítkami let, ale má své kořeny v hlubší minulosti.

V padesátých letech minulého století byl v Thajsku nečekaně objeven mimořádný skvost. Při přemisťování velké hliněné sochy Buddhy došlo k jejímu poškození a po odloupení kusu štuky překvapení mniši zjistili, že se uvnitř hliněného kolosu skrývá obrovský zlatý Buddha. Tato socha byla vyrobena pravděpodobně již ve 13. století a o několik set let později pokryta vrstvou štuky, aby byla uchráněna před blížící se barskou armádou. Dnes se tato největší socha Buddhy z čistého zlata nachází v chrámu Wat Traimit v Bangkoku.

Stejně jako svět odhalil poklad, může jej najít každý z nás. Tento příběh jako podobenství našeho vlastního života rezonuje se slovy filozofa a zakladatele Nové Akropolis, profesora J. A. Livragy, z úvodního citátu či s úvahami antického filozofa Plotina o perle, která se skrývá v člověku pod nánosy bahna.

Věřím, že každý z nás v sobě nosí zlatého Buddhu, jen jsme ho schovali pod vrstvu vlastního štuky, kterým jsou naše strachy, nejistota, přetvářka. Neustále se bojíme, že neobstojíme v tomto světě konkurence, snažíme se být dokonalí v souladu s požadavky nejrůznějších mód, a nevědomky tak přidáváme další a další vrstvy.

Velký řecký myslitel Platon nás učí, že kořenem strachu je nevědomost, a tak vás v měsíci listopadu, v němž je pod záštitou organizace UNESCO oslavován Světový den filozofie, zveme k zastavení se nad krásnými idejemi i způsoby, jak pomocí moudrosti proniknout pod hliněný obal a odhalit naše vnitřní zlato.

Mgr. Ivana Hurytová

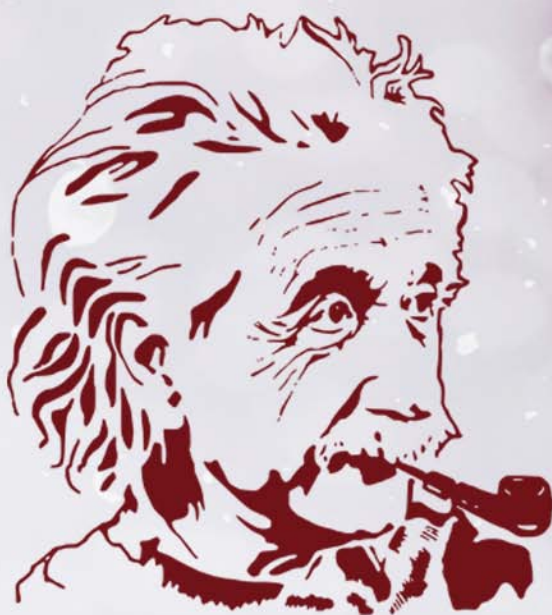
S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE TROCHU MATEMATIKY

Věděl to Einstein?

$$E = mc^2$$

Energie = mléko a káva na druhou

9 z 10

Devět z deseti žen ráno neví, co na sebe.
Desátá to ví, ale nevejde se do toho.

Kolikrát jím?

Jím jednou denně a třikrát v noci.

První pohled

Ráno se podívám na sebe
do zrcadla a ono říká:
Nevadí, hlavně že jsi zdravý.

PODOBENSTVÍ O ROZVAZE

Jednoho dne se moudrý kupec rozhodl, že shromáždí velkou karavanu a vyrazí se vzácným zbožím do vzdáleného města. Věděl, že cesta nebude snadná; musel totiž překonat několik pustin, některé z nich bez vody a jednu dokonce střeženou démony.

O jeho plánech se dozvěděl i jiný kupec, ne tak moudrý a rozvážný, ale spíše vychytralý, a řekl si, že podnikne tutéž cestu. Shromáždil stejně početnou výpravu, nabral stejné zboží a chtěl vyrazit ve stejný okamžik.

Moudrý kupec viděl jeho počínání a uvědomoval si, že cesta je úzká a pokud se vydají společně na cestu, výprava skončí nezdarrem. Rozhodl se tedy navštívit vychytraleho kupce s návrhem: *Víš stejně jako já, že cesta je velmi nebezpečná a úzká, pokud vyrazíme ve stejný čas, výprava dopadne špatně. Chtěl bych ti tedy nabídnout, že jeden z nás se vydá na cestu dříve a druhý později. Chceš být jako první, nebo druhý?*

Vychytralý kupec přemýšlel: *Pokud pojedu první, moji soumaři budou spásat čerstvou trávu, pít z čistých studní a ve městě, kam dorazím jako první, si sjednám dobré ceny za své zboží.* Odpověděl tedy, že pojede jako první.

Moudrý kupec si řekl sám pro sebe: *To, že pojedu jako druhý, má své výhody. Moji soumaři budou spásat mladou šťavnatou trávu, která podrazí, když starou trávu spásli ti před nimi. Budu pít ze studní, které musel vyhloubit můj předchůdce, a nakonec prodám zboží za již smlouvané ceny, a nebudu se muset dohadovat.*

Vychytralý kupec tedy vyrazil se svou karavanou jako první, dostal se až do pustiny plné démonů v přestrojení, a ti mu namluvili, že za kopcem je les plný vody, že už nemusí vláčet velké nádoby s vodou a že mu tak cesta půjde rychleji. On jim uvěřil, vodu vylil a večer, když on i jeho karavana byli zesláblí po cestě bez vody, je démoni zahubili.

Moudrý kupec vyrazil později, také byl pokoušen démony, ale neuvěřil jim, naopak dal příkaz střežit vodu. Večer našel opuštěnou karavanu svého předchůdce a ihned pochopil, co se stalo. Vyměnil vlastní méně hodnotný náklad za hodnotnější zboží svého předchůdce a když dorazil do města, vydělal dvojnásobek toho, co očekával.

Z knihy *Džátaky* vybral a upravil Petr Koubek

SYMBOLISMUS MUŠLE

Svět, ve kterém žijeme, odnepaměti vyvolával v člověku údiv a zvědavost. Jak asi vznikl? Jak funguje? Jaký je jeho význam a smysl? Snad proto se starodávné kultury tolik zabývaly zkoumáním přírody; cítily se být její součástí a chápaly, že může člověku sloužit jako nevyčerpatelný zdroj inspirace. Tradiční moudrost říká, že pokud by ze světa zmizely všechny knihy, dokázal by člověk znovu dojít k poznání právě pozorováním přírody. Řídí ji univerzální zákony, které určují běh života sluneční soustavy stejně jako každého jednotlivce, a mnohé prvky mají kromě zřejmého, na první pohled viditelného významu i další, skrytý, symbolický.

A právě to je případ mušle. Tato dvojdílná schránka drobných mořských i sladkovodních živočichů okouzila v průběhu času mnohé civilizace a měla v nich svou zvláštní roli. Mušle byla součástí rituálů, vyskytovala se jako zdobný prvek na šatech i špercích. Města její vyobrazení používala do svých erbů, byla atributem bohů i obětním darem.

V kulturách, které přirozeně vnímaly dualitu světa, byla často symbolem ženské polarity. Souvisela tak s Měsícem a vodou, což je zachyceno v mnoha příbězích a mýtech. Civilizace Střední Ameriky popisovaly boha deště a bouře jako toho, kdo má kolem krku zlatý řetěz se škeblemi; symbolem boha Měsíce byl zase mořský šnek. Číňané velmi poeticky píšou o vztahu lastur a Měsíce v úplňku, který prý v této fázi plní ústřice perlami. A zatímco vůz čínského císaře byl zdoben nefritem, ten císařovnin zkrášlovala paví pera a lastury.

Prastaré indické texty, Vědy, hovoří o lastuře jako o kletu zrozeném z moře, jež má ochranný charakter. Bývá spojována také

s plodností a porodem: stejně jako se v lůně matky vytváří nový život, vzniká uvnitř mušle perla. Plodnost však lze vztáhnout nejen k ženě, ale také k planetě Zemi, která živí všechny, kdo na ní žijí. Právě proto byly v některých kulturách používány lastury při rituálech zajišťujících bohatou úrodu. Zdánlivě paradoxně byla lastura jinde používána při rituálech pohřebních. Nesmíme však zapomenout, že pro všechny tradiční kultury nebyla smrt něčím definitivním, ale pouze další fází cyklu jednoho života, během něhož se naše fyzické tělo nesčetněkrát rodí a nesčetněkrát umírá. Proto spíše než symbolem smrti byla lastura symbolem obnovy a znovuzrození.

V Řecku měla mušle své místo při svatebních obřadech a rituálech, jelikož byla vnímána jako symbol lásky a manželství. Lidé, kteří se do něj chystali vstoupit, měli po celý život držet při sobě právě tak pevně, jako dvě poloviny mušle. Řeckou bohyni lásky a krásy, Afroditu, zrozenou z mořské pěny, zachytil Sandro Botticelli, jak je na lastuře nesena z moře ke břehu.

V minulosti tedy byla mušle významným a hojně používaným symbolickým prvkem. Může nás však inspirovat dodnes, pokud přihlídneme k dalšímu aspektu jejich rozmanitých významů – k podobnosti mušle a samotného člověka. Vypráví se o ní jedno podobenství. Kdysi dávno žily dvě mušle a jedna z nich najednou vykřikla: *Něco uvnitř mne mě velmi rozbolelo!* Druhé mušli bylo kamarádky líto, nepřála jí bolest, ale protože sama nebyla příliš statečná, dodala: *Ještě že mne nic netíží!* Jejich rozhovor slyšel rak a ustrašené mušli řekl: *Ano, tebe sice nic*

netíží ani nebolí... Ale ve tvé kamarádce se rodí nádherná perla, která má nesmírnou hodnotu.

Nepodobá se snad člověk mušli? Pokud v něm vzniká něco krásného, co má velkou cenu, pokud se v něm rodí smysl pro spravedlnost, dobrota, ušlechtilost, trpělivost, laskavost..., nevyžaduje to snad odvahu? Nebolí to někdy, když se snaží zlepšit, zkrásnět, zušlechtit sebe sama a překonává při tom nejrůznější pokušení? A nemá pak pro něj hodnotu to, co dobyde, právě proto, že to nebylo snadné, že za to musel bojovat?

Každý člověk se může stát lasturou – dnes stejně jako před tisíci lety. V jakémkoli okamžiku, v kterékoli historické době se může snažit najít v sobě drobná zrnka písku a přeměnit je v překrásné perly, kterými ozdobí svůj život.

Tereza Kaňovská

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

MEDICÍNA PRO TĚLO I DUŠI

FILOZOFIE PRO ŽIVOT

- FILOZOFIE
- KULTURA
- DOBROVOLNICTVÍ

V pondělí 14. 10. 2019 se uskutečnila v sídle Nové Akropolis v Praze přednáška autora knihy *Medicína pro tělo i duši* Dr. Antonia Alziny, která byla spojena s autogramiádou. Autor žije a pracuje ve Španělsku a celý svůj život se zabývá filozofií, která zásadně ovlivnila i jeho pohled na medicínu. Jak název knihy napovídá, jedná se o zdraví ve všech jeho podobách, nejen v té fyzické, ale především na úrovni lidské duše. Dotýká se lidských hodnot, které člověka přivádí ke zdraví – harmonii na všech úrovních. Inspirují ho velcí lékaři minulosti, jako byl Hippokrates, Asklépios, Paracelsus nebo Miguel Servet. Kniha může být inspirací pro naše každodenní hledání harmonie.

V tomto měsíci jsme rovněž vydali knihu mezinárodní ředitelky Nové Akropolis, prof. Delie Steinberg Guzmán *Filozofie pro život*.

Autorka dokázala vyzdvihnout to nejlepší z dějin filozofie, kterou tak dobře zná. Proto její slova dýchají ozvěnou jí obdivovaného Marka Aurelia, stoického filozofa, který nás naučil odhalit univerzální zákon, jenž tepe v hvězd-

ném nebi, což o mnoho staletí později učinil jinými slovy také Kant. Jindy nám její bojovná obhajoba jednotlivce a jeho společenských odpovědností připomíná moudrost starodávné Číny, kterou shrnul myslitel Konfucius. Na řádcích knihy rovněž odhalujeme moudrost před Sokratovských filozofů prostřednictvím odkazů na přírodu a její tajemství, a mnoho dalších krásných idejí.

Slova D. S. Guzmán jsou živá, protože odrážejí hlubokou životní zkušenost a znalost praktické filozofie. Jsou jako stopy, které můžeme následovat při naplňování smysluplného a šťastného života.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

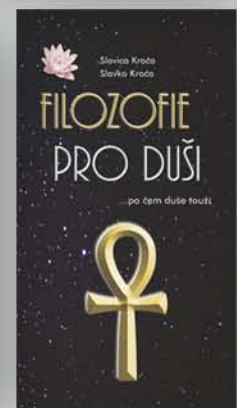
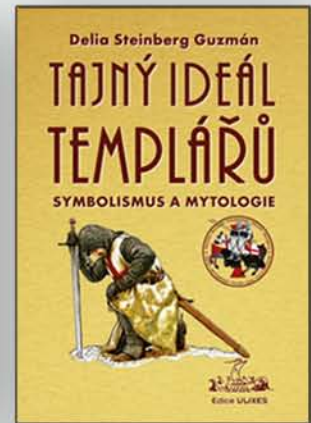
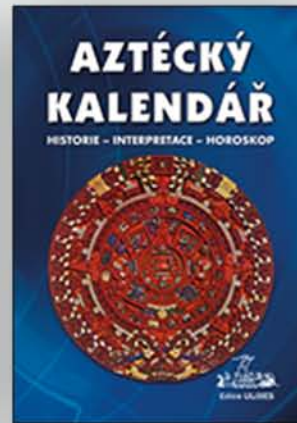
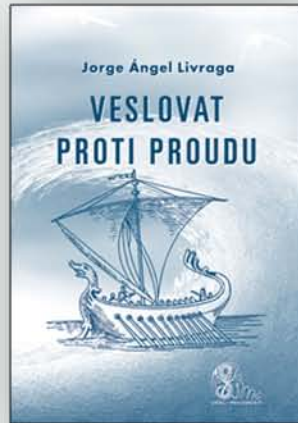
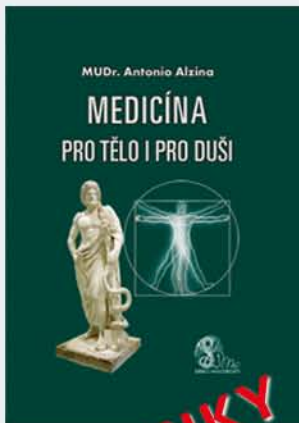
... zvyk dávat nemocným lidem květiny je velmi starobylý a původně nebyl pouhým zdvořilostním gestem? Lidé věřili, že v květech přebývají elementálové (duchové přírody), kteří mají léčivou moc. Květiny v pokoji nemocného tedy měly urychlit jeho uzdravení. Ze stejného důvodu se květiny užívaly při pohřbech – elementálové mohli pomoci duši zemřelého opustit fyzický svět. Podobné kořeny má i zvyk ťukat na dřevo, když nechceme zakřiknout nějakou dobrou zprávou. Podle starých Germánů žijí ve stromech dobří duchové, které ťukáním na kmen probudíme.

Další věc, která je všeobecně pokládána za šťastnou, je padající hvězda. Tato pověra nejspíš vychází z díla antického matematika a astronoma Klaudia Ptolemaia. V jednom ze svých děl napsal, že hvězdy padají tehdy, když bohové otevřou bariéru oddělující nebe od země a shlížejí dolů na smrtelníky. Pokud tedy zahlédnete padat hvězdu, víte, že bohové se dívají a naslouchají vám, a je tedy nejvhodnější doba něco si přát.

Jestliže si doma pro štěstí schováváte čtyřlístky, navazujete pro změnu na biblickou tradici. Když byli Adam a Eva vyhnáni z ráje, vzala si prý s sebou Eva jako památku na rajskou zahradu právě čtyřlístek. A pokud si nad dveře přitlukáte pro štěstí podkovu, vracíte se tím k tradici starých Římanů. Podkova vykovaná ve výhni v sobě skrývá energii ohně, který dokáže rozhánět temnoty a chránit před vším špatným. Nejlépe prý funguje podkova přitlučená sedmi hřebíky. Sedmička je sama o sobě pokládána za šťastné číslo a dodnes na její význam narážíme doslova každý den: máme sedm dní v týdnu, sedm základních tónů, dětem čteme pohádky, kde hrdina putuje za sedmero hor..., význam čísla sedm vychází ze starodávných filozofických nauk, podle kterých má celá příroda i samotný člověk sedm úrovní, a sedmička je tak klíčem k pochopení sebe sama i přírody.

KNIHY A REPRODUKCE ARCHEOLOGICKÝCH NÁLEZŮ Z CELÉHO SVĚTA

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

JAZYK HUDBY

Hudba se objevuje v lidském srdci. Když se rozechvějí naše emoce, projevují se zvuky, a když zvuky dostanou přesnou formu, máme Hudbu. Konfucius

Hudba byla vždy důležitou součástí života starodávných civilizací a právě v minulosti můžeme najít klíč k pochopení tajemného jazyka hudby, který dokáže promlouvat k samotné duši člověka a v jednom okamžiku probudit ušlechtilé ctnosti, které se stávají trvalým notovým zápisem v naší partituru života, a my si vybíráme, podle jakých not chceme v životě hrát.

Hudba má magickou moc, dokáže v jednom okamžiku probudit ty nejhlubší city, díky ní pocítíme opravdový soucit i lásku, ale dokáže také zraňovat a ovlivňovat naše myšlenky a emoce.

Člověk má v sobě spoustu vznešených citů a myšlenek, které jsou ukryty pod povrchem, spí a čekají na okamžik, aby se mohly proměnit ve slova a činy. Sestupují do duše člověka a obohacují jeho nitro, a hudba se stává nástrojem, který má sílu v člověku probudit jeho skrytou část, rozechvět city, vyvolat emoce, jež v sobě člověk skrývá.

Hudba je posvátným nástrojem, je chorálem, jehož ozvěna se šíří katedrálou, a ta se stává sakrálním prostorem, ve kterém vnímáme velikost vesmíru a zároveň nekonečnou hlubinu lidské duše. Hudba napomáhá rostlinám v jejich růstu, děti ukolébává ke spánku a muže doprovází do války. A přece je hudba něco více, je to zvuk země a nebe, přílivu a bouří, je to ozvěna křiku ptáků někde v dáli, dunivý zvuk řemeslníka při práci. Zvuky a vibrace nás obklopují v každém okamžiku našeho života.

Největší hudební díla bývají právem nazývána filozofická; pokouší-li se filozofie dosáhnout pravdy o podstatě člověka hledáním moudrosti, dělá hudba totéž, když působí na jeho city. V každém člověku je zrníčko dobra, je ukryto hluboko v lidské duši a hudba někdy má sílu přivést toto semínko k životu, aby vyklíčilo. Při poslechu hudby bychom měli vnímat krásu každého tónu a sledovat, jak se spojují v dokonalou symfonii, taková hudba potom člověku pomáhá hledat harmonii se sebou samým, s přírodou a univerzem. Je univerzálním jazykem, životodárnou silou zvuku, může i léčit. Hudbu může vnímat každý, dokonce i ten, kdo tvrdí, že nemá hudební sluch, neboť starověká moudrost říká, že hudba promlouvá ke všem, k minerálům, rostlinám, zvířatům i lidem.

Hudba odráží úroveň vědomí člověka, a tak můžeme říci: *Řekni mi, co posloucháš, a já ti řeknu, jaký ve skutečnosti jsi.*

Ptáci hudbu vytvářejí vibrací svých křídel, delfini se jí dorozumívají a ve vesmíru mluvíme o hudbě sfér; hudba se stává jazykem mezi lidmi, populárnější než knihy nebo politici jsou dnes zpěváci. Když jsme na stejné vlně s okolím, tak jsme spokojeni, ale když vše nejde tak hladce, jak jsme chtěli, když dochází k potížím, které s sebou přináší život, odráží se to v našem vnitřním životě, kde zavládne nesoulad, a my jsme rozmrzelí a nazlobení na sebe i na okolí a znovu se snažíme nalézt harmonii a soulad s okolím i se sebou samým, která je cílem a smyslem života.

Možná jsi slyšel lidskou hudbu, ale neslyšel jsi ještě hudbu země. Možná jsi slyšel hudbu země, ale neslyšel jsi ještě hudbu nebes. Čuang-c'

Hudební umění bylo v Číně úzce spojeno s filozofií a náboženskými představami. Podle čínské tradice byla hudba darem z nebes, její principy se rodí z harmonie vesmíru a na člověka má velmi silný vliv. Každý hudební tón měl své přesné místo a přesně zapadal do dvanácti stupňů tónové řady, kde jednotlivé stupně symbolizovaly jeden z dvanácti měsíců a jejich vztah se Sluncem a Měsícem na nebi. Šest lichých tónů představuje aktivní, mužský prvek jang, šest sudých tónů pasivní, ženský prvek jin.

Hudba působí na celý vesmír, na nebesa i na zemi a tyto dvě základní síly se v ní odráží. Jang představuje nebeskou sílu světla a aktivního mužského principu a jin sílu Země, tmy a pasivního ženského principu. V čínské hudbě jsou tedy obsaženy prvky symbolizující prvky zákonitosti, střídání ročních období, směr osmi větrů (což odpovídá osmi základním třídám hudebních nástrojů) a odstíny pěti barev (což odpovídá pěti základním stupňům stupnice).

Čínská hudba je úzce spjatá s řečí, jejíž nejdůležitější složkou je melodie řeči a intonace. Jejich intonační bystrost umožňuje zachycovat jemné odstíny tónů v řeči, které Evropan vůbec není schopen vnímat.

V čínské medicíně je hudba důležitá pro každodenní život, ale i jako způsob léčby nemoci pomocí pěti zvuků, které souvisí s učením o pěti základních prvcích (oheň, země, kov, voda, dřevo).

Mudrcové starobylé Číny věděli, jak hudba silně působí na lidskou duši a harmonizuje city a rozum. Může nabádat lidi k dobru, ale odráží-li nestálé emoce, může také rozvracet mravy a odvádět člověka od vznešených idejí. Základem čínské lidové hudby je příběh: každá melodie, každá píseň by měla vyprávět příběh, který se stává cestou poznání sebe sama. Hudba působí mocně na lidskou duši a je nadána kouzelnou magickou silou. Vyjadřuje harmonii přírody a mravních základů lidské společnosti.

Čínský filozof Konfucius chápal hudbu jako vibraci, která prostupuje univerzem, přírodou a odráží se i v nitru člověka. Vše hraje svým tónem, a pokud se tyto tóny sjednotí v harmonický soulad, vzniká hudba. Věřil ve schopnosti člověka nalézt ve svém nitru harmonii, neboť jedině ten, kdo zavede do svého života ušlechtilé ideály, odrážející se v hluboké morálce naplněné hledáním ctností, spojuje svá slova, myšlenky a jednání v dokonalou hudební symfonii, ve které jsou jednotlivé tóny harmonicky sladěny. Pokud tomu tak není, vnitřní nesoulad způsobuje, že člověk hraje falešně a jeho vnitřní noty jsou naplněny pýchou, strachem, egoismem a i jeho hudba zní v uších posluchačů chaoticky a zmateně.

Lao-c' ve svém díle *Tao-te-t'ing* (Kniha o cestě a ctnosti) spojuje hudbu s energií čchi, která prostupuje vším a má vliv na zákony rezonance, výšku a barvy tónů. Naslouchat znamená vibrovat společně s jinou bytostí. Lao-c' připodobňuje dva lidi ve vzájemné harmonii ke dvou harfám, které hrají společně. Když nasloucháme dobrému člověku, jehož nitro je naplněno ctnostmi, cítíme v těle příjemné uvolnění, které pomine v okamžiku, kdy ten, který k nám hovoří, je naplněn zlostí, špatnou náladou nebo jinou negativní reakcí, která se nachází v jeho nitru.

Hudba se objevuje v srdci a odráží vnitřní svět člověka, opravdová hudba je naplněna klidem a jednoduchostí, působí blahodárně na člověka a zahání vnitřní neklid, nespokojenost a smutek.

Na světě je něco, co nad námi neustále bdí, co se řídí důsledně vlastním zákonem, něco, čemu můžeme důvěřovat, co nás nikdy nepustí v tísni. Leonard Bernstein

Hudební vývoj má vliv na rozvoj osobnosti člověka. Hudba ovlivňuje emoce a probouzí hluboké city ukryté v člověku. Působením hudby se člověk odpoutává od běžných starostí, stereotypu a někdy i všednosti každodenního života. Například výrazný hudební rytmus tanečních skladeb spontánně a bezprostředně podněcuje pohybové funkce a taneční reakce, které u nás mohou navodit pocit radosti a uspokojení. Nové a silné zvukové podněty nás mohou nabudit k aktivitě, a naopak smutná a táhlá melodie v nás může vyvolat pocity smutku a sklíčenosti. Proto byl v minulosti, stejně jako i dnes, důležitý hudební rozvoj člověka v jeho raném věku, protože již jako malé dítě silně vnímáme vše, co se kolem nás děje, a proto je důležité formování dítěte v prostředí naplněném harmonickými a příjemnými zvuky. Většina z nás s potěšením poslouchá hudbu, aniž si plně uvědomuje její vliv; někdy nás hudba povzbuzuje jako hra na píšťaly, která vyvolávala nadšení v duších Spartánů před bitvou, a jindy nás přímo vyčerpává.

Aby mohla vzniknout harmonická symfonie, musel se skladatel obrnit velkou trpělivostí, najít soulad a harmonii mezi jednotlivými skladbami, musel doslova vybojovat zápas o harmonii, aby našel nejen správné tóny, ale i rytmus. Musel svést spoustu vnitřních bitev a někdy, jako v případě Beethovena, měla symfonie čtrnáct verzí, ale důležité bylo, že tento zápas nevzdal. Je důležité, jakou hudbu posloucháme, protože skrze ni se vytváří náš vnitřní život, který se může naplnit ušlechtilými idejemi a city.

I my se můžeme pokusit ze svého života vytvořit symfonii, plnou krásných a harmonických tónů, které dolehnou k srdcím ostatních lidí. Záleží pouze na nás, jaké noty si vybereme, každý z nás si může zvolit, zda dá přednost tomu správnému rytmu života v hledání harmonie trvalých idejí naplněných moudrostí, nebo upřednostní hudbu, která se stane útekem před realitou, životem plným chvilkových a pomíjivých zážitků. Být dirigentem vlastního života znamená mít život ve vlastních rukou, nalézt vnitřní harmonii i touhu předávat ji dál.

Ing. Václav Hastík

Použitá literatura:

- Berstein, L: *Hudbou k radosti*, SPN, Praha 1969
- Konfucius: *Hovory*, Nová Akropolis, Praha 2010
- Lao-c': *Tao te Ťing*, Dharma Gaia, Praha 2003
- Marek, V.: *Tajné dějiny hudby*, Eminent, Praha 2000
- Sedlák, F.: *Základy hudební psychologie*, SPN, Praha 1990

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU - ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCILETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST - ČLOVĚK A SOUŽITÍ

PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN - MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

KURZ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Kurz 13 x 2 hodiny

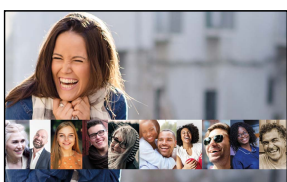
Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu. Ty utvářejí opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života. Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

V. E. FRANKL – SMYSL ŽIVOTA

Přednáška

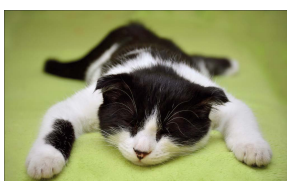
Hledání smyslu života je dle Viktora Emila Frankla, rakouského neurologa a psychiatra, hlavní odpovědností každého člověka. Klást si otázky a nalezené odpovědi každodenně aplikovat v činech. To nám dává možnost postavit se životním těžkostem a pochopit, že nikdy nemůžeme zůstat bez naděje.

FILOZOFIE PRO ŽIVOT

Přednáška ke Světovému dni filozofie

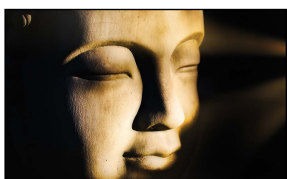
Zveme vás na přednášku a prezentaci knižní novinky *Filozofie pro život* od prof. Delie S. Guzmán. Kniha obsahuje mnoho praktických rad, jak prožít plnohodnotný život, zachovat si vnitřní sílu a také jistotu, že naše rozhodnutí směřují k naplnění smyslu lidského bytí.

SNY

Přednáška

Sny nás provázejí celý život, bez ohledu na to, zda si je pamatujeme, či nikoli. Co nám o snech říká moderní psychologie a jak je vnímaly staré civilizace a jejich tradiční moudrost? Sny nám mohou prozradit něco více o nás samých, což je hluboké poznání, které můžeme využít v našem životě.

ŠTĚSTÍ PODLE BUDDHY

Přednáška

Můžeme být v životě šťastní, i když Buddha říká, že život je plný utrpení? A je možné se tohoto utrpení zbavit a dosáhnout opravdového štěstí? Pojďme společně prozkoumat tuto stále živou část Buddhova učení, kde lze nalézt mnoho inspirace pro smysluplný a skutečně šťastný život!